

România
Curtea de Apel Oradea
Nr. 1090/22/A/7.04.2014

**Către,
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

Subsemnații, Antik Levente, Băican Laura, Băltărete Savina, Bereș Dorina, Blaga Vasilan Gabriela, Blaga Vasilan Ovidiu, Cigan Dana Margareta, Condrovici Adela, Filimon Marcela, Galea Irina, Galeș Măria, Marinescu Simona, Măduța Doina, Moșincat Eugenia, Orban Carmen, Pantea Viorel, Pătrăuș Mihaela, Popa Aurora, Popovici Corina, Rus Claudia, Soane Laura, Sotoc Daniela, Stan Aurelia, Lenuța, Tătar Ioana, Titerlea Alina, Toader Felicia, Trif Doina, Țarcă Gabriela, Văsonan Alin, față de Hotărârea adoptată în urma Adunării Generale din data de 3.04.2014, formulăm prezenta

S E S I Z A R E

Piin care vă supunem atenției următoarele aspecte:

La data de 3 aprilie 2014 a avut loc o Adunare Generală a judecătorilor din cadrul Curții de Apel Oradea, ocazie cu care a fost pusă în discuția celor prezenți sesizarea D-nei judecător Cuc Raluca, audiată în calitate de suspect în dosarul penal nr.37/P/2012 aflat pe rolul DNA - Serviciul Teritorial Oradea. În legătură cu acest dosar, la data de 31.03.2014, pe site-ul DNA a apărut un comunicat de presă prin care se aducea la cunoștința opiniei publice faptul că, s-a dispus efectuarea urmăririi penale față de patru judecători de la Curtea de Apel Oradea, respectiv Tribunalul Bihor, în cuprinsul căruia s-au făcut referiri legate de modul în care ar fi avut loc deliberarea în cadrul pronunțării unei decizii.

Aspectele semnalate în cuprinsul sesizării au generat în rândul judecătorilor o stare de îngrijorare legată de posibilitatea lezării independenței acestora, în condițiile în care, ar putea fi chemați în orice moment în fața DNA, pentru a da explicații

vizând modul de interpretare a probelor în dosarele pe care le instrumentează, de pregătirea lor profesională, de modul în care a decurs deliberarea, respectiv, de modul în care se raportează la opinia separată, exprimată de unul dintre membrii completului de judecată din care au făcut parte.

Independența justiției este un principiu de bază pe care se întemeiază activitatea de judecată, consacrat în cuprinsul reglementărilor naționale și internaționale.

Astfel, potrivit art. 124 alin. 3 din **Constituția României**, „judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

Art. 2 alin. 3 din **Legea 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor**, stipulează faptul că „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”.

În **Recomandarea sa nr. R (94) 12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor** (Principiul I.2.d), **Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei** a stabilit că „Judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a lua hotărârile imparțiale, în conformitate cu conștiința lor și cu interpretarea pe care o dau faptelor, respectând regulile relevante stabilite de lege”.

De asemenea, potrivit art. 16 din **Avizul nr. 3 al Consiliului Consultativ al judecătorilor europeni (CCJE) asupra principiilor și regulilor privind imperativele profesionale aplicabile judecătorilor și în mod deosebit a deontologiei, comportamentelor incompatibile și imparțialității**, „independența judecătorului este un principiu esențial și este dreptul cetățenilor oricărui stat, inclusiv al judecătorilor. Aceasta are un aspect individual și unul instituțional. Statul democratic modern ar trebui să se bazeze pe separația puterilor. Fiecare judecător în parte ar trebui să facă totul pentru a susține independența juridică atât la nivelul individual, cât și la cel instituțional.”

Alin. 10 din **Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitor la standardele privind independența puterii judecătorești și inamovibilitatea judecătorilor** stipulează că, independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii „au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor” (expunerea principiilor fundamentale ale Națiunilor Unite, preluate în declarația de la Beijing; și articolele

5 și 6 ale Convenției europene privind drepturile omului). Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției."

Alin. 12 al aceluiași act susține în continuare că „independența judecătorească presupune imparțialitate absolută din partea judecătorilor. Când deliberază într-un litigiu între oricare părți, judecătorul trebuie să fie imparțial, adică liber față de orice relații, subiectivism sau părtinire, care afectează - sau pot fi percepute ca afectând - capacitatea sa de a decide independent. În această privință, independența judecătorească este o dezvoltare a principiului fundamental conform căruia „nimeni nu poate fi judecător în propriul său proces". Acest principiu are semnificații mult mai extinse decât cea care afectează părțile dintr-un litigiu. Nu doar părțile dintr-o cauză anume ci societatea în ansamblu trebuie să poată avea încredere în puterea judecătorească. Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de orice relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată."

Art. 2 din **Principiile de bază ale independenței sistemului judiciar** redactate de Națiunile Unite în 1985 stipulează că "sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv". Conform art. 8, judecătorii "se vor comporta întotdeauna de așa măsură încât să păstreze prestanța postului lor și imparțialitatea și independența sistemului juridic".

De asemenea, legat de secretul deliberărilor, potrivit art. 15 din Principiile de bază ale independenței justiției, act adoptat la al 7-lea Congres al Națiunilor Unite, referitor la Prevenirea Infracțiunilor și la Tratatul Infracțiilor, care a avut loc la Milano din 26 august până la 6 septembrie 1985 și aprobat prin rezoluțiile Adunării Generale 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985, „corpul de judecători trebuie obligat să respecte secretul profesional în legătură cu deliberările lor și cu informațiile confidențiale pe care le cunosc în cadrul îndeplinirii atribuțiilor lor în alt mod decât prin proceduri publice, și nu ar trebui să fie constrânși să depună mărturie cu privire la asemenea chestiuni."

În acest context, având în vedere dispozițiile art. 1 alin. 1 din Legea 317/2004, vă adresăm rugămintea de a vă exprima un punct de vedere cu privire la următoarele aspecte:

1. Dacă, în situația în care, un judecător face obiectul unei anchete penale, poate, în cuprinsul declarațiilor pe care le dă, să încalce secretul deliberării, consacrat de art. 91 alin. 2 din Legea 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, divulgând aspecte concrete legate de modul în care a decurs deliberarea?

Aceste precizări se impun avându-se în vedere dispozițiile art. 99 alin. 1 lit. j) din Legea 303/2004, potrivit cărora, încălcarea secretului deliberării constituie abatere disciplinară.

2. Dacă se impune ca judecătorii care sunt anchetați pentru preținse fapte penale, în special, pentru fapte legate de exercitarea atribuțiilor de serviciu, să se abțină de la soluționarea cauzelor de competența organului penal care îi anchetează, respectiv, dacă aceștia nu se află într-un conflict de interese într-un asemenea caz, cu atât mai mult cu cât, cererile de abținere ale judecătorilor implicați sunt apreciate de reprezentanții mass-media ca fiind un refuz de a judeca cauzele privind sesizările DNA?

3. Aceste aspecte sunt de natură să afecteze imaginea și independența justiției?

Data

7 aprilie 2014

Judecători,

Antik Levente

Băican Laura

Băltăreț Savina

Bereș Dorina

Blaga Vasilan Gabriela

Blaga Vasilan Ovidiu

Cigan Dana Margareta

Condrovici Așlela

Galea Irina

Galeș Maria

Marinescu Simona

Moșincat Eugenia

Orban Carmen (y)£^

PanteaViorel f\

Popa Aurora jQfyi^

Popovici Corina t/J/^\

Rus Claudia /

Soane La ura

Sotoc Daniela

Stan Aurelia Lenuța

Tătar Ioana

Titerlea Alina

Toader Felicia

Trif Doina ^

Țarcă Gabriela

Văsonan Alin

Filimon Marcela

Pătrăuș Mihaela